Sortland kommune
v/kommunedirektøren
Postboks 117
8401 SORTLAND

Vår referanse: 25/00387-2
Ansvarlig advokat: Dag-Heine Bjørndal
Deres referanse:

Dato: 05.02.2025

Vurdering av krav om lovlighetskontroll

1. Innledning

Det blir vist til forespørsel om vurdering av krav om lovlighetskontroll av sak med referanse 074/24 – 24/35904 Uttalelse -parkering.

KS Advokatene har mottatt forespørselen fra kommuneadvokaten på vegne av Sortland kommune v/kommunedirektøren, med forespørsel om å vurdere kravet om lovlighetskontroll.

2. Historikk

I møte i formannskapet i Sortland kommune den 24.10.24 i sak D-014/24 behandlet formannskapet en drøftingssak om parkering i Sortland sentrum. Formannskapet traff følgende vedtak:

> *1. Det jobbes videre for realisering av et parkeringshus jf. tidligere vedtak.*
>
> *2. Kommunedirektør kommer tilbake til formannskapet med forslag til innretning på soneparkering og fremdrift parkeringshus.*

I denne saken bad ordfører Grete Ellingsen (heretter kalt ordføreren) i Sortland kommune om at hennes inhabilitet ble vurdert i saken, ut fra at hennes ektefelle har eierinteresser m.v. i selskaper som har parkeringsplasser i Sortland sentrum. Administrasjonen i Sortland kommune v/kommuneadvokat Knut Erik Marthinussen Harjang utarbeidet et notat av 23.10.24 som anbefalte at formannskapet skulle vedta at ordføreren var inhabil i saken.

Formannskapet vedtok at ordføreren var inhabil i saken.

Vedtaket i formannskapet viser til og bygger på tidligere vedtak i kommunestyret i k-sak 050/23 om etablering av parkeringsordning i Sortland sentrum.

I møtet i kommunestyret i Sortland den 31.10.24 i sak PS-074/24 traff kommunestyret vedtak om å gi en uttalelse om parkering i Sortland sentrum. Forslag til uttalelse ble lagt frem av ordføreren, som også har forberedt saken til kommunestyret.

Uttalelsen som ble vedtatt lyder slik:

> *Uttalelse fra kommunestyret i Sortland kommune om parkering*
>
> *I Byplan som ble vedtatt i 2015 vedtok kommunestyret at vi ønsker å sikre en god miljørettet utvikling på sikt gjennom: å bygge byen innover og fortette innenfor allerede bebygde områdene. Vi ønsker å gjøre det mer attraktivt å gå og sykle og vi ønsker tidsbegrenset parkering i sentrum. I juni 2023 bestemte kommunestyret følgende om kommunenes parkeringsplasser. Det skal fortsatt være avgiftsfri parkering. Tillatt parkeringstid skal være 12 timer, men slik at det på kommunale parkeringsplasser kan avsettes noen plasser med tillatt parkering inntil 24 timer. Parkeringstida angis med skilt. Det foretas oppmerking av plassene på de kommunale parkeringsplassene. Noen av plassene reserveres for forflytningshemmede ved skilting/merking. Det foretas oppmerking av parkeringsplassene på gateplan. Ved skilting/merking reserveres noen plasser for forflytningshemmede og for lasting/lossing av vare- og lastebiler. For å ivareta behovet for kundeparkering bes kommunedirektøren i samarbeid med gårdeierne og næringsdrivende i sentrum om at det vurderes å sette tillatt parkeringstid til 3 eller 4 timer for noen av parkeringsplassene på gateplan.*
>
> *Kommunestyret henstiller til alle private grunneiere i Sortland sentrum om at man planlegger videre i samarbeid med kommunen, og at man ser på muligheten for en felles parkeringspolitikk som baserer seg på prinsippene som Sortland kommune legger til grunn for overordnet byplanlegging. Vi ber om at kommunedirektøren i tråd med vedtaket i juni 2023 tar initiativet til en slik dialog.*

Krav om lovlighetskontroll datert 12.11.24 ble mottatt av kommunen den 15.11.24. Kravet om lovlighetskontroll angis til å gjelde hvorvidt vedtaket i sak 074/24 ble til på lovlig måte.

3. Formelle inngangsvilkår

Kravet om lovlighetskontroll er levert 15.11.24 og er dermed levert rettidig.

Kravet er signert av tre medlemmer av kommunestyret: Jørn Martinussen, Fred Frivåg og Magnus Stensaker. Sistnevnte var medlem på tidspunktet for vedtaket og fremsetting av krav om lovligkontroll, men er senere trådt ut av kommunestyret.

De formelle kravene for å ta kravet om lovlighetskontroll til behandling foreligger, jfr. kommuneloven §27-1.

Kravet bygger på at en mener at ordføreren var inhabil til å delta i forberedelsen og behandlingen av sak 074/24.

4. Rettslig grunnlag

4.1. Innledning

Det er kommuneloven §§27-1 – 27-3 som regulerer behandlingen av krav om lovlighetskontroll.

De enkelte vilkår som er aktuelle gjennomgås i det følgende.

4.2. Krav om «endelig vedtak i kommuneloven §27-2

I kommuneloven §27-2 er det regulert hva som kan lovlighetskontrolleres. I denne saken er det alternativet i litra a som er aktuelt: «endelige vedtak som er truffet av et folkevalgt organ».

Det første spørsmålet er hva som ligger i kravet om et «endelig vedtak» i kommunelovens forstand.

Vedtaket som saken gjelder er ikke et enkeltvedtak i forvaltningslovens §2, 1. ledd bokstav b sin forstand, da det ikke er bestemmende for noen bestemte personer eller gruppers rettigheter eller plikter. Det må derfor tas stilling til hva som ligger i kommunelovens §27-2 sin formulering «endelig vedtak».

Det finnes lite rettskilder som omtaler dette spørsmålet; Søk på lovdata gir ingen treff i rettsavgjørelser, uttalelser fra Sivilombudet eller tolkingsuttalelser fra departementet.

Imidlertid har Karnov kommentert lovsamling en lovkommentar utarbeidet av førsteamanuensis Roald Hopsnes ved Universitetet i Bergen, som sier følgende:

> *«Det er ifølge ordlyden «vedtak» som kan kreves lovlighetskontrollert. Kontrolladgangen er imidlertid ikke begrenset til enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav a og b. Ordet «vedtak» omfatter både offentligrettslige vedtak, privatrettslige disposisjoner og interne forhold i kommunen eller fylkeskommunen (delegasjon/instrukser/reglement mv.).»*

I kommentarutgave til kommuneloven av Roald Hopsnes skrives dette i kommentaren til kommunelovens §27-2:

> *«Selv om loven bruker uttrykket «vedtak», er kontrolladgangen ikke begrenset til enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav a og b. Alle kommunale og fylkeskommunale avgjørelser kan i utgangspunktet bringes inn for lovlighetskontroll, enten det er offentligrettslige vedtak, privatrettslige disposisjoner eller angår interne forhold i kommunen eller fylkeskommunen (delegasjon/instrukser/reglement mv.).»*

Det altså på det rene at adgangen til lovlighetskontroll ikke skal avgrenses til bare å gjelde enkeltvedtak.

Spørsmålet er da om adgangen kan omfatte rene uttalelser, og om dette er et «vedtak» i kommunelovens forstand.

Den gamle kommuneloven av 1992 brukte ikke begrepet vedtak, men avgjørelse. I forarbeidene til kommuneloven av 2018 går det frem at gjeldende rett etter 1992-loven var ment å videreføres (se prp. 46 L (2017-2018) punkt 27.1.4, men at det var gjort en del redaksjonelle og språklige presiseringer i den nye loven. Av dette kan en slutte at det er relevant å se hen til hva som lå i begrepet «avgjørelse» i 1992-loven.

Det er utarbeidet en veileder til kommuneloven av 1992, som fremdeles anvendes da det ikke er laget ny veileder til loven av 2018. I veileder H-2299 til kommuneloven av 1992 punkt 6.1.3.1 skrives dette om hva som ligger i begrepet «avgjørelse»:

> *«Kommunale og fylkeskommunale avgjørelser kan bli lovlighetskontrollert. Begrepet «avgjørelse» i kommuneloven § 59 favner videre enn begrepet «vedtak» i forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav a. Alle enkeltvedtak vil dermed kunne være gjenstand for lovlighetskontroll. Det samme gjelder forskrifter etter fvl. § 2 første ledd bokstav c.*

Også andre avgjørelser vil falle inn under bestemmelsen om lovlighetskontroll. Ved vurderingen av om det er tale om en «avgjørelse» i kommunelovens forstand, må det blant annet skilles mellom realitetsavgjørelser og prosessledende avgjørelser.

Beslutninger som avgjør realiteten i en sak må anses som en «avgjørelse» etter kommuneloven § 59. Det er som hovedregel den endelige avgjørelsen i saken som er gjenstand for kontroll, dvs. den avgjørelsen som avslutter en sak. Dette er slått fast i forarbeidene til kommuneloven og samme forståelse er lagt til grunn i Ot.prp. nr. 17 (2008-2009). I § 59 nr. 1 er det i tillegg åpnet for at enkelte prosessuelle avgjørelser også kan lovlighetskontrolleres.

Ved tolkningen av avgjørelsesbegrepet i kommuneloven § 59 er det relevant å se hen til avgjørelsesbegrepet i forvaltningsloven. Avgjørelsesbegrepet i fvl. § 6 har ingen legaldefinisjon, men det favner videre enn vedtaksbegrepet i fvl. § 2. Avgjørelsesbegrepet i fvl. § 6 kan omfatte beslutninger som er ledd i en løpende saksbehandling, for eksempel avgjørelse om innsyn i saksdokumenter. Videre kan det omfatte uttalelser, retningslinjer, utredninger mv., dersom de er ment å være autoritative eller få betydning for andres saksbehandling. Også rene unnlatelser kan i visse tilfeller være avgjørelser etter fvl. § 6.»

Videre i veilederens punkt 6.1.3.2 beskrives det særskilt hva som ligger i begrepet «avgjørelse»:

«Lovens ordlyd gir få holdepunkter for hvordan begrepet «avgjørelse» skal forstås. Hva som ligger i avgjørelsesbegrepet i § 59 er også sparsommelig behandlet i forarbeidene til kommuneloven. Det heter i Ot.prp. nr. 42 (1991-92) s. 300 at «Det er bare endelige avgjørelser som kan bringes inn for lovlighetskontroll, ikke innstillinger avgitt av administrasjonen eller folkevalgt organ.» Det er ikke entydig hva som ligger i forarbeidenes begrep «endelige», men en naturlig språklig forståelse tilsier at det bør dreie seg om en viss form for avsluttende vedtak i den kommunale saksbehandlingen.»

og

«Det må foretas en konkret og skjønnsmessig vurdering i det enkelte tilfellet. Dersom rådet, innstillingen eller uttalelsen gjelder en konkret sak som angår den bestemte kommunen, kan dette være et argument for at det foreligger en avgjørelse etter nr. 1 som er gjenstand for kontroll. Selv om vedtaket som nevnt ikke er den endelige avgjørelsen i saken som sådan, så er det kommunens siste formelle befatning med saken, og vedtaket bør derfor i noen tilfeller kunne regnes som en avgjørelse i kommuneloven § 59 sin forstand. Reelle hensyn og formålsbetraktninger kan tale for en adgang til rettslig kontroll med denne type avgjørelser. Særlig gjelder dette hvis utsagnet har vært gjenstand for votering i kommunestyret og/eller har karakter av å være rettslig bindende.»

Diskusjonen i veilederen til 1992-loven er derfor en relevant rettskilde på området. Veilederen er antatt å fremdeles gi uttrykk for gjeldende rett og kan derfor (med noe forsiktighet) fortsatt anvendes.

Ut fra veilederen kan en slutte at et vedtak som er den siste formelle befatning med en sak, og som har en viss virkning vil falle inn under begrepet «avgjørelse» og dermed også «endelig vedtak» i kommunelovens forstand. Tolkingen må sies å være forsvarlig; Norske kommuner følger veilederen og den vil nok i stor grad være et uttrykk for kommunal forvaltningspraksis, sammen med at den er en av få tilgjengelige rettskilder på området.

Uttalelsen i kommunestyrets sak 074/24 er en uttalelse som bygger på tidligere saker gjeldende parkering i Sortland sentrum. Uttalelsens første del viser til tidligere vedtak i kommunestyret og avgjør ikke i seg selv noe i saken. Uttalelsens andre del (andre avsnitt) har to deler, som lyder slik:

> *«Kommunestyret henstiller til alle private grunneiere i Sortland sentrum om at man planlegger videre i samarbeid med kommunen, og at man ser på muligheten for en felles parkeringspolitikk som baserer seg på prinsippene som Sortland kommune legger til grunn for overordnet byplanlegging.»*

og

> *«Vi ber om at kommunedirektøren i tråd med vedtaket i juni 2023 tar initiativet til en slik dialog.»*

Den første delen er en henstilling til private grunneiere om videre samarbeid med kommunen. Denne uttalelsen innebærer ingen rettigheter eller plikter for private og er derfor helt på grensen til hva som kan anses som en «avgjørelse», eller «endelig vedtak» i 2018-loven, men den angir en politisk kurs i saken. Den siste delen er en bestilling til kommunedirektøren om å ta initiativ til en dialog med private grunneiere om parkeringspolitikken i Sortland sentrum. Samlet er disse to setningene i uttalelsen dels en bestilling til kommunedirektøren og dels en henstilling til private aktører i parkeringsbransjen om å samarbeide med kommunen.

Kommunedirektøren har i sin saksfremstilling til formannskapet i sak D-014/24 vist til at administrasjonen legger frem saken for politisk nivå slik at *«konsekvensene er kjent før kommunestyrets vedtak setter ut i livet, ev om det ønskes en annen løsning enn den kommunestyret allerede har vedtatt.»*

Uttalelsen i sak 074/24, selv om den ikke er direkte bestemmende for private aktører, er knyttet opp til både kommunestyrets vedtak i sak PS-050/23 og formannskapets vedtak i sak D-014/24.

Uttalelsen kan derfor ikke tolkes isolert, men må vurderes som en del av sakskomplekset om parkering i Sortland sentrum. Den gir signaler for videre behandling av saken til innbyggerne, og den ber kommunedirektøren ta initiativ til dialog mellom kommunal myndighet og private aktører på de premisser som er lagt tidligere i saken.

Saken ble forelagt kommunestyret til avstemming. Den er det siste vedtaket i sakskomplekset så langt, og den står også på egne ben som en angivelse av en politisk kurs eller politisk syn i sakene om parkering.

Ut fra de beskrivelser som rundskrivet gir, så antas det derfor at uttalelsen ville vært en «avgjørelse» etter kommuneloven av 1992. Siden den nye loven ikke er ment å endre eller innskrenke det som var gjeldende rett etter 1992-loven, så er det etter undertegnedes vurdering rimelig å konkludere med at uttalelsen i sak 074/24 er omfattet av kommunelovens begrep «endelig vedtak» i §27-2, litra a.

5. Vurdering av vedtaket opp mot lovlighetskontroll

5.1. Inngangsvilkår

Det er tre aspekter av et vedtak som kan lovlighetskontrolleres, se kommuneloven §27-2, 1. ledd, litra a til c. Det som skal kontrolleres er om vedtaket:

a. *har et lovlig innhold*

b. er truffet av noen som har myndighet til å treffe et slikt vedtak

c. har blitt til på lovlig måte

Vedtaket er truffet av kommunestyret, som er kommunens øverste organ. Det har derfor myndighet til å treffe et slikt vedtak som ble truffet i sak 074/24. Det er heller ikke noe i vedtaket som strider mot lov eller forskrift, eller på annen måte har et ulovlig innhold.

Inngangsvilkårene i kommuneloven §27-2, 1. ledd, litra b og c er oppfylt.

5.2. Spørsmålet om vedtaket har blitt til «på lovlig måte»

5.2.1. Vurdering av habilitet

Spørsmålet som skal behandles er om vedtaket har blitt til på lovlig måte.

Påstanden i kravet om lovlighetskontroll er at ordføreren var inhabil. Spørsmålet skal behandles ut fra forvaltningslovens §6.

Ordføreren sin habilitet ble vurdert i sak D014/24, pga tilknytningen til saken via ordføreren sin ektefelle. I denne saken er det tilsvarende vurdering som skal gjøres opp mot vedtaket om uttalelse, da det er parkering i Sortland sentrum sak 074/24 omhandler.

Inhabilitet gjelder både forberedelse av en sak og å være med å treffe avgjørelsen. Reglene om habilitet i forvaltningslovens §6 gjelder også for folkevalgte når de i egenskap av å være folkevalgte deltar i saksbehandling i folkevalgte organ, jfr. fvl. §10, jfr. §8, 2. ledd.

5.2.2. Tilknytning til part, fvl. §6, 1. ledd

Fvl. §6, 1. ledd gjelder tilknytning til saken som part eller i nær relasjon til en part. Part er i fvl. §2, 1. ledd, litra a den som et vedtak generelt eller konkret er bestemmende for.

Vedtaket i sak 074/24 er ikke bestemmende for rettigheter eller plikter for en eller flere bestemte personer. Det er derfor ikke et enkeltvedtak. Fvl. §6, 1. ledd, litra a-e kommer derfor ikke til anvendelse.

5.2.3. Skjønnsmessig vurdering, fvl. §6, 2. ledd

Det er fvl. §6, 2. ledd som kommer til anvendelse. Regelen lyder slik:

> *«Likeså er han ugild når andre særegne forhold foreligger som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet; blant annet skal legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for ham selv eller noen som han har nær personlig tilknytning til.»*

Fvl. §6, 2. ledd sier at dersom det foreligger særegne forhold som er egnet til å svekke tilliten til tjenestepersonen (den folkevalgte, se fvl. §10) så kan dette føre til inhabilitet for vedkommende. Det skal vektlegges om vedkommende har en særlig fordel, tap eller ulempe ved avgjørelsen, eller om vedkommende sine nærstående har en særlig fordel, tap eller ulempe ved avgjørelsen.

I denne saken har ikke ordføreren selv en tilknytning til saken som innebærer at avgjørelsen kan gi en særlig fordel, tap eller ulempe for henne. Vurderingen knytter seg til ordføreren sin ektefelle, Geir Abel

Ellingsen. Ektefelle regnes som en som har nær personlig tilknytning til tjenestepersonen (den folkevalgte) og det skal derfor vurderes om avgjørelsen innebærer en særlig fordel, tap eller ulempe for Geir Abel Ellingsen.

Et søk og gjennomgang på proff.no viser at Geir Abel Ellingsen har en rekke roller i næringslivet i Sortland. Ut fra oppslag på proff.no den 03.02.25 fremgår dette: Det er 9 roller som daglig leder, 2 som kontaktperson, 26 som styreleder, 1 som nestleder i styre, 10 som styremedlem og 3 som varamedlem i styre. Bedriftene er aksjeselskaper, i all hovedsak tilhørende i Sortland.

Særskilt kan det bemerkes at Geir Abel Ellingsen er eier av 100% av aksjene i selskapet Geir Abel Ellingsen AS. Dette selskapet inngår i et konsern. Geir Abel Ellingsen AS eier selskapet Georg A Ellingsen AS (52%) - som igjen eier selskapene Skibsgården AS (100%), AS Ellingsens Leiegårde (85%) og Skibsgården Senterdrift AS (100%). Geir Abel Ellingsen er daglig leder og styreleder i bl.a selskapene Georg A Ellingsen AS og AS Ellingsens Leiegårde.

Det er ingen tvil om at Geir Abel Ellingsen har relativt store næringsinteresser i Sortland, både som aksjeeier, daglig leder i selskaper og som innehaver av styreverv i selskaper.

Spørsmålet er om Geir Abel Ellingsen sin interesser er av en slik art at vedtaket i sak 074/24 kan medføre særlig fordel, tap eller ulempe for han.

Flere av næringsinteressene er av indirekte art, ved aksjeposisjoner i selskaper og datterselskaper. Men han har også en stor mengde styreverv og stillinger som daglig leder. Noen av selskapene ser ikke ut til å ha drift, eller har bare beskjeden drift (kilde: proff.no pr 03.02.25). Andre av selskapene har drift av mer betydelig omfang (kilde: proff.no pr 03.02.25).

Det er på det rene at mange av selskapene er lokalisert i Sortland, og at selskapene vil kunne påvirkes negativt eller positivt av parkeringsregler og parkeringsmuligheter i Sortland sentrum. Det kan i denne forbindelse vises til den faktiske delen av vurderingen av ordføreren sin habilitet i sak D014/24, sidene 1-3, som har en grundig drøftelse av omtrentlig de samme faktiske forhold.

Vedtaket i kommunestyret sin sak 074/24 endrer ikke på realitetene i sakene om parkering i Sortland sentrum. Som sagt over er uttalelsen ikke bestemmende på noe punkt, utover at kommunedirektøren får et tydelig signal om å gå i dialog med private grunneiere omkring parkeringsløsninger mm.

Isolert sett kunne det derfor vært reist noe tvil om uttalelsen i sak 074/ i det hele tatt har en tilstrekkelig bestemmende virkning til at det gir mening å snakke om en «særlig fordel, tap eller ulempe» i forvaltningslovens forstand.

Imidlertid er det avgjørende momentet i fvl. §6, 2. ledd om det foreligger forhold som «er egnet til å svekke upartiskheten» til den folkevalgte. Regelen i fvl. §6, 2. ledd angir en bred vurdering av dette spørsmålet, der momentene om særlig fordel, tap eller ulempe ikke alene er avgjørende. Det skal foretas en bred helhetsvurdering.

Spørsmålet er om ordføreren sin tilknytning til ektefellen kan svekke upartiskheten i saken 074/24.

I vedtaket gis det et politisk signal til innbyggerne generelt og grunneiere konkret i Sortland sentrum. Kommunedirektøren gis et tydelig signal om gå i dialog med grunneiere. Geir Abel Ellingsen har

eierinteresser i selskaper som vil bli påvirket av den løsning for parkering som velges. Han har videre interesser som daglig leder og gjennom styreverv.

Det er til dels omfattende interesser, og utad for innbyggere og publikum kan dette være egnet til å svekke tilliten til ordføreren. På den andre siden er selve vedtaket lite forpliktende og bestemmende, og det kan være grunn til å tvile på hvor stor vekt et slikt vedtak vil bli tillagt i det videre, ettersom det er de foregående vedtakene i kommunestyret og formannskapet som er bestemmende i saken så langt.

Undertegnede har vært noe i tvil om konklusjonen, men lander på at forholdene i saken kan være egnet til å svekke tilliten til ordføreren. Det avgjørende er omfanget av Geir Abel Ellingsen sine næringsinteresser, samt at ordføreren også tidligere har vært erklært inhabil i en sak som omhandler parkering i Sortland sentrum på samme grunnlag. Utad for publikum og innbyggere kan disse to forholdene samlet sett være egnet til å svekke tilliten til ordføreren sin habilitet.

6. Virkningen av inhabilitet

Dersom en kommer frem til at ordføreren var inhabil i sak 074/24, så må det vurderes hvilken betydning dette har for sak 074/24. Uttalelsen i sak 074/24 er forberedt av ordføreren. Dermed er selve saksframlegget utarbeidet av en folkevalgt som var inhabil på tidspunktet for utarbeidelsen og fremleggingen av saken.

Dette reguleres i forvaltningslovens §41, som sier at et vedtak er gyldig dersom feilen ikke har virket bestemmende på vedtakets innhold. Antitesen til dette er at vedtaket er ugyldig hvis feilen har virket bestemmende på vedtakets innhold. Om forståelsen av denne regelen skrives dette i Karnov kommenterte lovsamling sin lovkommentar (av lagdommer Marius Stub):

> *«Nyere praksis fra Høyesterett går likevel i retning av å se dette som ett krav, og det formuleres gjerne som et krav om at det må foreligge en «ikke helt fjerntliggende mulighet» for at feilen har virket inn på avgjørelsen innhold, jf. Rt-2009-661 avsnitt 71, Rt-2015-1388 avsnitt 282 og 300, HR-2017-2247-A avsnitt 95 og HR-2020-2472-P avsnitt 276.*
>
> *Loven oppstiller ikke et krav om sannsynlighetsovervekt. I HR-2017-2247-A avsnitt 97 fremheves det at det «ikke [skal] mye til», men det må likevel være en «reell mulighet for at feilen har fått betydning for vedtakets innhold».»*

I vår sak vil det foreligge en slik reell mulighet for at feilen har fått betydning for vedtakets innhold, all den tid det er den folkevalgte selv som har utarbeidet forslaget til vedtak.

Dersom en kommer frem til at ordføreren var inhabil, så vil dette derfor føre til at vedtaket er ugyldig.

7. Oppsummering og anbefaling

Det er kommunestyret som skal ta stilling til om vedtaket (uttalelsen i sak 074/24) skal opprettholdes eller sendes videre til statsforvalteren for endelig avgjørelse.

Spørsmålet om inhabilitet har bydd på en viss tvil når det gjelder spørsmålet om det foreligger et «endelig vedtak» etter kommuneloven §27-2 og om vedtaket er av tilstrekkelig bestemmende art at det kommer inn under momentene i fvl. §6, 2. ledd.

Undertegnede sin vurdering er at ordføreren var inhabil i sak 074/24.

Dersom kommunestyret kommer frem til at ordføreren var inhabil i sak 074/24 bør kravet om lovlighetskontrollen tas til følge, og vedtaket i sak 074/24 oppheves.

Dersom kommunestyret lander på motsatt resultat, enten ved at ordføreren er habil etter fvl. §6, eller at vedtaket ikke er av en slik art at det er et «endelig vedtak» som kan lovlighetskontrolleres etter kommunelovens §27-1, så skal saken sendes videre til statsforvalteren for endelig avgjørelse.

Med vennlig hilsen

Dag-Heine Bjørndal
Advokat

Telefon: 904 78 695
E-post: dag.heine.bjorndal@ks.no